նաց դմբեթին և պարանաւ ձգեալ հանին զնոսա արտաքս։ Եւ Ադրիանուպոլսեցի Մելքոն վարդապետ Տեսուչն Հայոց 'ի տաճարի անդ՝ կամեցեալ փախչիլ 'ի կողմն Լատինաց, իբրեւ եհաս առաջի մատրան Գալթոց, հոսեցաւ 'ի վերայ նորա հալեալ կապարն մեծի դմբեթին և մնաց անդ ընդ փլատակօք. և յետոյ 'ի մաքրել զհողս եւ զքարինս տեղւոյն, գտին զմարմին նորա՝ ունելով ընդ իւր զգրեանս Հայոց և զբեկորս արծաթոյ։ Այրեալ տեղիքն են՝ ամբողջ Վերնատունն Հայոց, խորանք, փայտակերտ սենեակք 16, ամենայն պարագայիւք, և ոչ մի ինչ զերծաւ անտի. Պատանատեղին Քրիստոսի, արտաքին մեծ դուռն տաճարին, Գողգոթայի միայն զարդքն, տաճարն Յունաց, դարանք և պահարանք նոցին, շրջապատ Գերեզմանին, մեծ դըմբեթն։ Ներքին կողմ Գերեզմանին անվնաս և ամբողջ. Գիւտ Խաչ, Լուսաւորիչ եկեղեցին Հայոց, Լատինաց եկեղեցին՝ և զարդքն անվնաս և ամբողջ. մի միայն մեծ փնտն եղեւ Հայոց եւ յետ այնորիկ Յունաց։ Զպատմութիւն այրման տաճարին Ս. Յարութեան՝ գրեալ են ոմանք 'ի ժամանակին յայնմիկ, որպէս և Թէոդորոս Պատրիարք 'ի նամականիս իւր, և դատաւորք 'ի դատաստանական գիրս, յորոց քաղեալ եդաք աստանօր։ Գրեալ է նաեւ ոտանաւոր բանիւք Նէոփիտոս Կիպրացի Յոյն կրօնաւոր, այլ լի թշնամանօք և անլսելի հայհոյութեամբ, զորս ոչ տանին մարդկեղէն լսելիք, զի սաւաւել զհետ մտեալ է իբրեւ գռեհիկ և դեղջուկ նախատակոծ բանիւք անարգել եւ անպատուել, մանաւանդ զրպարտել և բամբասել զազգն Հայոց հանդերձ նոցին եկեղեցականօք, քան ուղիղ պատմութեան միտ դնել, որոյ վասն թողցուք ինքեան զվայրապար լուտանս նորին եւ մեք գրեսցուք որ ինչ եղեւն յետ այնորիկ։

Ի ծագել արեգական եկին և ժողովեցան յարտաքին դաւիթ տաճարին՝ մեծամեծք այլազգեաց, քաղաքապետն, Եէնիչէրի աղասին, Միւֆթին և այլք, և բազմութիւն մեծ խառն յամենայն ազգաց. դիմեցին անդր Եկեղեցականք Յունաց և բոլոր բարձեալ աղաղակէին՝ թէ Հայք դիտմամբ այրեցին զտաճարն, հասին անդ եւ Եկեղեցականք Հայոց և Լատինաց, եհարց քաղաքապետն ցՀայս, ընդէ՞ր